

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΑΡΚΑΔΙΑ

Εάν ο δυτικός πολιτισμός έχει δεχθεί τις συμβολές της δημοκρατίας, της φιλοσοφίας και της τραγωδίας ταυτίζοντάς τες με το όνομα Αθήνα, εξ ίσου ουσιαστικά στοιχεία του Ελληνικού κληροδοτήματος όπως, η ιδέα της ευδαιμονίας, της αθωότητας, της χαράς της ζωής, της αγάπης προς τη φύση, της αίσθησης του μέτρου, του έρωτα, της ποιητικής ευαισθησίας, οι έννοιες της κοινωνικής δικαιοσύνης και της αρμονίας μεταξύ ανθρώπου και φύσης, έχουν περάσει στον παγκόσμιο πολιτισμό, άρρηκτα συνδεδεμένα με το όνομα και την ποιητική εικόνα της Αρκαδίας. Pedro Olalla

Η Αρκαδία δεν είναι μόνον εμβληματικός τόπος, δεν είναι μόνον Ιστορία και μύθος μαζί. Είναι κάτι πολύ περισσότερο: Η προσχώρηση σε έναν αγώνα δρόμου υπέρ του ανθρώπου που έρχεται από πολύ μακριά και στις μέρες μας παραμένει όσο ποτέ επίκαιρη και ενδιαφέρουσα. Αγώνας δρόμου μεταφορικά και πραγματικά!

Στο μοναδικό κάλλους οροπέδιο της αρκαδικής γης, το οροπέδιο της θεϊκής γαλήνης και ομορφιάς αναπτύχθηκε ο αθλητισμός. Έγιναν οι πρώτοι αγώνες, τα Λύκαια, πολύ πριν τους αγώνες στην Ολυμπία. Καλλιεργήθηκαν υψηλά ιδανικά, άνθισε η αρκαδική σκέψη, πραγματοποιήθηκε το πρώτο κοινό των Αρκαδών και υψώθηκε το διάσημο σήμερα Αρκαδικό ιδεώδες. Τα αρχαία Λύκαια ήταν αθλητικοί αγώνες στο Λύκαιο όρος, όπου σύμφωνα με τη μυθολογία γεννήθηκε ο θεός Στράβωνας και ανατράφηκε από τις νύμφες Θεϊσόα, Νέδα και Αγνώ.

Τα αγωνίσματα ήταν η συνωρίδα, το πωλικό και το τέλειο τέθριππον, η ιπποδρομία, το στάδιον, η πάλη, η πυγμαχία, ο δόλιχος, ο δίαυλος, το πένταθλον και το παγκράτιον. Από επιγραφές που βρέθηκαν στην περιοχή των αγώνων προκύπτει ότι οι νικητές των αγώνων, οι λεγόμενοι Λυκαιονίκες, λάμβαναν ως έπαθλο ένα χάλκινο αγγείο ή τρίποδα.

Πολλούς αιώνες μετά, η Αρκαδία ανοίγεται στον εναλλακτικό αθλητισμό και τουρισμό. Αντέχει η μορφολογία του εδάφους της, αντέχει η γεωγραφία των ανθρώπων της, αντέχει η ψυχή των εκάστοτε διοργανωτών, σε τέτοιο βαθμό, ώστε ο εναλλακτικός αθλητισμός καθιερώνεται και γίνεται πόλος έλξης ελλήνων και ξένων οπαδών αυτού του είδους που ξεφεύγει από τα καθιερωμένα τουριστικά ή αθλητικά κλισέ.

Η Αρκαδία και οι άνθρωποί της τολμούν και προτείνουν: Ορειβασία, ποδηλασία σε δύσβατες περιοχές με πολλές συμμετοχές ξένων αθλητών και με υψηλό βαθμό δυσκολίας, αγώνες δρόμου, ράφτινγκ στα νερά των ποταμών κάτω από την ομπρέλα των θεών της Αρκαδίας, δίπλα σε

αρχαίους ναούς που αποδεικνύουν το μεγαλείο της συνέχειας του ανθρώπου στη γη, συμβατικό τρέξιμο, ανάπαυλα ανάμεσα στους αμπελώνες, απλό περπάτημα στις διαδρομές των ποιμένων δίπλα σε έλατα, με συντροφιά το κελαϊδισμό των πουλιών, τον σιγανό ήχο του ρυακιού, τις χαμηλόφωνες εκδηλώσεις θαυμασμού της παρέας στο θέαμα ενός αγριογούρουνου ή μιας κουρούνας που πλησιάζει αθόρυβα και δίχως φόβο τον άνθρωπο.

«ΑΝΑτρέχω στην Αρκαδία» είναι ο τίτλος μιας από τις πολλές πρωτοβουλίες των Αρκάδων. Κάθε χρόνο, σε μια οργιακή φύση, πραγματοποιούνται διάφοροι αγώνες βουνού και δρόμου, έχοντας όλα τα χαρακτηριστικά της γιορτής, αλλά και της νίκης του ατόμου και των ομάδων πάνω στην αδυναμία, την σκηρία και τη νωθρότητα των ανθρώπων των μεγάλων αστικών κέντρων. Σ' αυτήν τη γιορτή, σ' αυτό τον αγώνα δρόμου, οι νέοι, αλλά και οι μεγαλύτεροι παλεύουν για το αυτονόητο: να κρατήσουν ζωντανό τον τόπο τους και παράλληλα να καλέσουν φίλους, γνωστούς και ξένους σε ένα πανηγύρι χαράς, όπου δεν ενδιαφέρει το τρόπαιο, αλλά η διαδρομή της ευγενούς άμιλλας. Αυτό ακριβώς είναι το μήνυμα του Αρκαδικού κεκτημένου, τίτλος τιμής και ευδαιμονίας πάνω στα ιδανικά χαρακτηριστικά του Αρκά. Και γιατί όχι; όσων μπορούν να αισθανθούν Αρκάδες.

Η Αρκαδία ξανοίγεται στον κόσμο και υποδέχεται όσους μπορούν να αντέξουν την εκπληκτική ομορφιά της.

